

บทที่ ๓

ปัจจัยค่านเศรษฐกิจและสังคม

การศึกษาการตายของทารก ข้อมูลที่สามารถนำมาศึกษาได้มี ๓ แห่ง คือข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชากร การจดทะเบียนสถิติชีพและข้อมูลจากการสำรวจวิจัย ข้อมูลแต่ละแหล่งจะมีคุณค่าแก่การศึกษาต่างกันไป เช่น ข้อมูลจากการจดทะเบียนสถิติชีพ จะเป็นประโยชน์มากในการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการตายและสาเหตุของการตาย ซึ่งประเทศไทยเริ่มมีการจดทะเบียนคนเกิดคนตายใช้บังคับทั่วประเทศและมีการรวบรวมสถิติคนตายแต่ละปีเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๓ เป็นต้นมา โดยกำหนดให้แจ้งการตายภายใน ๒๔ ชั่วโมง กระนั้นก็ตาม การจดทะเบียนสถิติชีพก็ยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เช่น พ.ศ. ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ พบว่า อัตราการตกจดทะเบียนการตายในทารกสูงมากประมาณร้อยละ ๕๐ ของทารกเพศชาย และร้อยละ ๕๓ ของทารกเพศหญิง^{๑๓} เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาจากการจดทะเบียนของการตายของทารก โดยทั่วไปอัตราตายของทารกมีแนวโน้มลดลง กล่าวคือ ปี พ.ศ. ๒๔๔๐ - ๔๔ ถึง ๒๔๕๐ - ๕๔ สถิติกระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่า อัตราตายของทารกลดลงร้อยละ ๓๓ ของทั้งสองเพศ ซึ่งเป็นผลจากอยู่ในระหว่างการพัฒนาประเทศ มีบริการทางการแพทย์และอนามัยดีขึ้น ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๑๔ อัตราตายของทารกลดลงเหลือ ๒๕.๗ ต่อพัน เป็นการลดจากปี ๒๔๕๐ - ๕๔ ร้อยละ ๖๒ ของทั้งสองเพศ ที่ลดมากเช่นนี้เนื่องจากสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น รวมทั้งบริการทางการแพทย์และอนามัยได้ก้าวหน้ามากขึ้นด้วย^{๑๔} กล่าวโดยสรุป กระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นหน่วยงานที่เสนอรายงานสถิตินี้ ให้เหตุผลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอัตราตายของทารกต่ำลงว่า เป็นผลจากปัจจัยค่านเศรษฐกิจและสังคมกับบริการทางการแพทย์และอนามัยดีขึ้น สำหรับข้อมูลจากการสำรวจ

^{๑๓} กองสถิติพยากรณ์ชีพ, กรมส่งเสริมสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, สถิติสาธารณสุข ๒๕๑๔, หน้า ๒๔.

^{๑๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๔.

วิจัยยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดศึกษาไว้ เมื่อมีข้อมูลจากการสำรวจวิจัยของโครงการวิจัย
ต่อเนื่องระยะยาวว่า ซึ่งสามารถศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการตายของทารกได้จึง
ได้นำมาศึกษา โดยอาศัยข้อสรุปของกระทรวงสาธารณสุขที่บันทึกว่า "การเปลี่ยนแปลง
การตายของทารกเป็นผลจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม" สำระสำคัญของวิทยานิพนธ์
บทนี้จึงเป็นการศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งคาดว่าจะมีผลต่อการตายของ
ทารก

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม มีขอบเขตกว้างขวางมาก การศึกษาคั้งนี้จะ
จำกัดของเขตการศึกษาเพียงบางกรณีดังนี้

ก. ระดับชนชั้นและฐานะทางสังคม ภายในสังคมหนึ่ง ๆ สมาชิกในสังคมมี
ความแตกต่างในเรื่องแบบแผนการดำเนินชีวิตตามสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม
ถ้าจัดประเภทของสมาชิกตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม จะพบความแตกต่างในเรื่อง
แบบแผนการดำเนินชีวิตได้เด่นชัด และจากความแตกต่างนี้เองอาจเป็นมูลเหตุที่ส่งผลไป
ถึงความปลอดภัยแก่ชีวิตบุตรของคุณสมรสได้ กล่าวคือ ถ้าคุณสมรสมีฐานะทางเศรษฐกิจและ
สังคมสูงกว่า จะมีแบบแผนการดำเนินชีวิตในด้านการดูแลรักษาและการใช้จ่ายทรัพย์สิน
เพื่อการรักษาและเลี้ยงบุตรได้มากกว่า ฉะนั้น ทารกที่เกิดมานาน่าจะมีโอกาสรอดชีวิตอยู่
จนถึงวัยหนุ่มสาวมากกว่า ทารกซึ่งเกิดจากคุณสมรสที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า
ดังเช่นการศึกษาในประเทศอังกฤษ พบว่า มีการแปรผันของการตายของทารกกับระดับ
ชนชั้นทางสังคม โดยมีตัวแปรผันคือ ที่อยู่อาศัย การศึกษาและสุขภาพอนามัยของบิดา
มารดา นอกจากนี้ยังพบว่า ทารกซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคหลอดลมอักเสบและนิวมอเนียบของ
กลุ่มครอบครัวฐานะยากจน สูงเป็นเจ็ดเท่าของกลุ่มครอบครัวที่ประกอบอาชีพค้าขายวิชาชีพ
และทารกซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคหัดและไอกกรนของกลุ่มครอบครัวฐานะยากจน สูงเป็นสิบห้า
เท่าและเจ็ดเท่าของกลุ่มครอบครัวที่ประกอบอาชีพค้าขายวิชาชีพ^{๓๖} การศึกษาวิจัยในอิตาลี

^{๓๖} J. N. Morris, "Some Current Trend in Public Health", in
Processing of The Royal Society. Vol. 159 B. (London: December
1963), pp. 65 - 86.

ปี ค.ศ. ๑๙๕๕ - ๑๙๖๐ เกี่ยวกับการตายของทารกกับอาชีพของบิดา ปรากฏว่า เมื่อแยกประเภทอาชีพของบิดาว่าประกอบอาชีพด้วยวิชาชีพและไม่ได้ประกอบอาชีพด้วยวิชาชีพ การตายของทารกภายในสัปดาห์แรกหลังการคลอด จะมีความสัมพันธ์ทางตรงกับอาชีพของบิดา และการตายของทารกจะลดต่ำลง ถ้าบิดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงชัน การตายของทารกที่มีอายุมากกว่าหนึ่งเดือน จะพบความแตกต่างกันมาก เมื่อศึกษาจากลักษณะการประกอบอาชีพของบิดา^{๑๖} ประเทศชิลี อัตราตายของทารกต่อพันในปี ๑๙๕๙ เท่ากับ ๑๕๙ ในกลุ่มที่บิดามารดาเป็นกรรมกร และไม่ได้รับบริการทางการแพทย์ กลุ่มที่ได้รับบริการมีอัตราตายของทารกต่อพันเท่ากับ ๑๐๒ แต่กลุ่มทารกที่บิดามารดาเป็นคนชั้นกลางและได้รับบริการ มีอัตราตายของทารกต่อพันเท่ากับ ๕๗^{๑๗} นอกจากนี้ถ้าศึกษาการตายของทารกในบางประเทศที่ประกอบด้วยคนหลายเชื้อชาติ จะพบว่า กลุ่มเชื้อชาติที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ จะมีอัตราตายของทารกสูงกว่ากลุ่มเชื้อชาติที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่า เช่น สิงคโปร์ มีประชากรเชื้อชาติจีน มาเลย์ และอินเดียน-ปากีสถาน คนเชื้อชาติจีนเป็นกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทั่วไป สูงกว่าคนเชื้อชาติอินเดียน-ปากีสถาน และมาเลย์ ในปี ๑๙๖๑ อัตราตายของทารกเชื้อชาติจีน อินเดียน-ปากีสถาน และมาเลย์เท่ากับ ๒๖.๓, ๓๓.๔ และ ๕๖.๔ ต่อพันตามลำดับ^{๑๘} สหรัฐอเมริกา แบ่งประชากรตามสีผิว กลุ่มผิวขาวเป็นกลุ่มที่มีฐานะทาง

^{๑๖}F. Liberati, "Infant Mortality in Italy according to the profession of the father," World Population Conference, 1965. Vol. II (New York: United Nations, 1967), p. 388.

^{๑๗}H. Behm, H. Gutierrez and M. Reguena, "Public Health and Population Dynamics in Latin America," Population Problems in The Pacific. (ed). M. Tachi and M. Muramatsu. (Tokyo: The Eleventh Pacific Science Congress 1966), p. 253.

^{๑๘}G. L. Demko, H. M. Rose and G. A. Schnell, Population Geography: A Reader. (New York: McGraw - Hill, Inc., 1970), p. 435.

เศรษฐกิจและสังคม สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่ผิวขาว ในปี ๑๙๖๐ ปรากฏว่า อัตราตายของทารก
กลุ่มผิวขาวที่เป็นเพศชายเท่ากับ ๒๖.๕ ต่อพัน และที่เป็นเพศหญิงเท่ากับ ๒๐.๑ ต่อพัน
แต่อัตราตายของทารกที่ไม่ใช่ผิวขาว เพศชายเท่ากับ ๕๑.๕ ต่อพัน เพศหญิงเท่ากับ ๔๐.๗
ต่อพัน^{๕๕} หรืออัตราตายของทารกซึ่งเป็นกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่ผิวขาว สูงกว่าทารกกลุ่มผิวขาวถึง
ร้อยละ ๕๕^{๕๖} ในมลรัฐอลาสกา สหรัฐอเมริกา อัตราตายของทารกกลุ่มผิวขาวต่อพันเท่า
กับ ๑๙.๑ และอัตราตายของทารกกลุ่มอินเดียนเป็นร้อยละ ๕๑.๒ ของอัตราตายของทารก
ทั้งหมดที่ไม่ใช่ทารกผิวขาว^{๕๗} ที่เป็นเช่นนี้เพราะกลุ่มอินเดียนเป็นเชื้อชาติที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจและสังคมต่ำที่สุด

สำหรับการตายของทารกในประเทศไทย ซึ่งศึกษาจากข้อมูลของโครงการวิจัย
ต่อเนื่องระยะยาวฯ สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาเกี่ยว
กับฐานะทางเศรษฐกิจของหัวหน้าครัวเรือนที่มีโดยการให้คะแนนสินค้าบริโภคดาว ที่ครัว
เรือนนั้นมีไว้ครอบครอง ตามคะแนนมาตรฐานที่กำหนดไว้ จะแบ่งข้อมูลออกเป็น ๔ กลุ่ม
คือ กลุ่มที่มีฐานะยากจน ปานกลาง คอนข้างดี และฐานะดี ปรากฏว่า ข้อมูลทั้งหมด
ของเขตชนบทมีแต่หัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะยากจนและฐานะปานกลางเท่านั้น เมื่อศึกษา
หัวหน้าครัวเรือนที่มีทารกตาย จากตารางที่ ๑ พบว่า หัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจนมีทารก
ตายร้อยละสูงที่สุด คือ จากตารางรวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด เขตชนบทหัวหน้าครัวเรือน
ฐานะยากจนมีทารกตายร้อยละ ๔๓.๔ สูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนฐานะปานกลาง ซึ่งมีร้อยละ
๓๕.๖ และในเขตเมือง หัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจน ปานกลาง คอนข้างดี และ
ฐานะดี มีทารกตายร้อยละ ๒๐.๒, ๒๐.๐, ๑๓.๐ และ ๑๔.๓ ตามลำดับ จากการ

^{๕๕}W. S. Thomson and D. T. Lewis, Population Problems. 5th. ed.
(New York: McGraw - Hill, Inc., 1965), p. 339.

^{๕๖}E. G. Stockwell, Population and People. (Chicago: Quadrangle
Book, 1968), p. 74.

^{๕๗}M. L. Moore, The Newborn and the Nurse. (Philadelphia: W. B.
Saunders Company, 1972), p. 258.

ศึกษาวิจัยฐานะทางเศรษฐกิจกับการตายของทารกของประเทศอื่น ก็ได้ผลเช่นเดียวกัน เช่น การศึกษาวิจัยใน Lucknow แคว้นอุตตรประเทศ อินเดีย พบว่า มารดาชาวฮินดู ซึ่งเป็นชนชั้นสูง กลาง และต่ำ มีอัตราการตายของทารกต่อพันเท่ากับ ๕๕, ๖๕ และ ๑๓๖ ตามลำดับ^{๔๒} หรือในเนเธอร์แลนด์ จากการศึกษารายงานของ Methorst ในปี ๑๙๑๒ รายงานว่า ในเมือง Rotterdam และ Dordrecht อัตราตายของทารกต่ำสุดในกลุ่มที่มีฐานะมั่งคั่งที่สุด และสูงสุดในกลุ่มที่มีฐานะยากจนที่สุด ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่มีฐานะมั่งคั่งที่สุดประมาณหนึ่งในสาม Peller กับ De Porte รายงานผลการวิจัยที่คล้ายคลึงกันนี้ว่า สภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งทารกเกิดมามีผลต่ออัตราการตายมาก^{๔๓}

นอกจากฐานะทางเศรษฐกิจจะมีผลต่อการตายของทารกแล้ว จากตารางนี้ยังแสดงว่าการมีจำนวนบุตรเกิดรอดหลายคน ทำให้หัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจนมีทารกตายร้อยละมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนฐานะปานกลางยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ชัดมากในเขตชนบท โดยเฉพาะหัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๘ คนขึ้นไป ร้อยละ ๔๕.๐ และ ๒๐.๐ ที่มีจำนวนทารกตาย ๑ คน และ ๓ คนขึ้นไป ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนฐานะปานกลาง ที่มีเพียงร้อยละ ๒๖.๔ และ ๑๓.๑ แต่ในเขตเมืองยังคงคลุมเครืออยู่ เพราะว่าเมื่อพิจารณาจำนวนบุตรเกิดรอด หัวหน้าครัวเรือนฐานะดีที่ทารกตายร้อยละสูงกว่าที่ฐานะค่อนข้างดีและปานกลาง หรือหัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๘ คนขึ้นไป หัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจนมีทารกตายร้อยละต่ำกว่าฐานะปานกลางมาก คือ มากกว่าครึ่งหนึ่งของฐานะปานกลางจะมีทารกตาย แต่ฐานะยากจนมีร้อยละ ๔๕.๕ เท่านั้น

^{๔๒} D. N. Sakena, Differential Urban Fertility Lucknow.

(Lalbagh, Lucknow: The New Printing House, 1973), p. 24

^{๔๓} นิพนธ์ เทพวัลย์ ประชากรศาสตร์ (พระนคร บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด ๒๕๑๔), หน้า ๑๗๑

สรุป จากตารางนี้ทำให้ทราบว่า หัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจนมีทารกตายร้อยละสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะดีกว่า ซึ่ง Woolf กล่าวว่า การมีรายได้ต่ำทำให้เกิดสภาวะทุพโภชนาการ อันเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการตายของทารก และการมีสมาชิกในครัวเรือนมากเป็นสาเหตุรองมา และที่ปรากฏว่าในเขตชนบทมีทารกตายร้อยละสูงกว่าเขตเมืองนั้น ในสเปนก็พบว่า อัตราตายของทารกในเขตชนบทสูงกว่าในเขตเมืองหลวง คือ เขตชนบทและเขตเมืองหลวงมีอัตราตายของทารกต่อพันเท่ากับ ๘๘ และ ๗๖ ตามลำดับ^{๕๕}

ตารางที่ ๒ เป็นการศึกษาวว่าหัวหน้าครัวเรือนอาชีพใดมีทารกตายร้อยละมากกว่า ปรากฏว่าจากตารางรวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด หัวหน้าครัวเรือนทุกอาชีพของเขตชนบทมีทารกตายร้อยละสูงกว่าอาชีพเดียวกันของเขตเมือง คือ เขตชนบท หัวหน้าครัวเรือนอาชีพเกษตร, ค้าขาย, รัฐบาล การทำงานใช้วิชาชีพ มีทารกตายร้อยละ ๓๖.๑, ๓๖.๕ และ ๓๐.๑ ตามลำดับ มากกว่าเขตเมือง ที่มีร้อยละ ๒๐.๗, ๑๗.๕ และ ๑๗.๕ ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า หัวหน้าครัวเรือนอาชีพกรรมกรและรับจ้างทั่วไปของเขตชนบทมีทารกตายร้อยละสูงสุด หรือเท่ากับร้อยละ ๔๐.๐ ในขณะที่เขตเมืองมีร้อยละเท่ากับและใกล้เคียงกับหัวหน้าครัวเรือนอาชีพค้าขายและรัฐบาล ทำงานใช้วิชาชีพ ทำให้คิดว่าผู้ประกอบการอาชีพนี้ในเขตชนบทอาจจะมียาได้ไม่คืบ เพราะในชนบทซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรและยังมีลักษณะความเป็นอยู่แบบพึ่งพาอาศัยกัน ความต้องการแรงงานจากกรรมกร ผู้รับจ้างทั่วไป คงจะมีน้อย ตรงข้ามกับเขตเมืองซึ่งจากตัวอย่างของข้อมูลทั้งหมด มีผู้ประกอบการอาชีพนี้ร้อยละมากที่สุด จึงคาดว่าเขตเมืองมีความต้องการแรงงานจากกรรมกรและรับจ้างทั่วไปมาก เพราะลักษณะการพึ่งพาอาศัยกันมีน้อยกว่า อีกประการหนึ่งทางค่านเศรษฐกิจ มีการลงทุนในการประกอบกิจการมากกว่าเขตชนบท

^{๕๕}B. Woolf, "Studies on infant mortality," The British Journal of Social Medicine. (U. K.), Vol. 1, No. 2. April, 1947, p. 125.

^{๕๖}Spain, Departamento de Estadísticas Sanitarias, Resumen de natalidad y mortalidad de España en año 1945 (1950), p. 5.

เมื่อพิจารณาหัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๗ คนขึ้นไป ทั้งสองเขต อาชีพค้าขายมีทารกตายรอยละต่ำที่สุด คาดว่าอาจจะเป็นเพราะมีฐานะมั่นคงกว่าอาชีพอื่น ๆ สำหรับหัวหน้าครัวเรือนอาชีพรับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ ปรากฏว่ามีทารกตายรอยละเท่ากัน คือรอยละ ๕๕ ซึ่งถ้าพิจารณาเฉพาะเขต หัวหน้าครัวเรือนอาชีพนี้มีทารกตายรอยละสูงสุดของเขตเมือง แต่จะเป็นรอยละต่ำรองจากอาชีพค้าขายในเขตชนบท กรณีนี้เข้าใจว่าประกอบอาชีพรับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพในเขตชนบท โดยทั่วไปจะได้รับความยกย่องนับถือหรือมีฐานะทางสังคมสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ สภาพความเป็นอยู่แม้ว่าจะมีบุตรหลายคน คงจะไม่ขัดสนมากเท่ากับหัวหน้าครัวเรือนอาชีพนี้ แต่อยู่ในเขตเมือง

สรุป เขตชนบทหัวหน้าครัวเรือนอาชีพรับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ มีทารกตายรอยละต่ำกว่าอาชีพอื่น ๆ และความแตกต่างของรอยละที่มีทารกตายระหว่างอาชีพรับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ กับอาชีพอื่นในเขตชนบทมีมากกว่าในเขตเมือง

การศึกษาลำดับต่อไป เป็นการพิจารณาว่าถ้าต่างอาชีพแต่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับเดียวกัน อาชีพใดจะมีทารกตายรอยละสูงกว่า จากตารางที่ ๓ ปรากฏว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๑ - ๓ คน และ ๔ - ๖ คน ของเขตชนบท อาชีพค้าขายมีทารกตายรอยละสูงสุดในกลุ่มที่มีฐานะปานกลาง แต่ถ้ามีจำนวนบุตรเกิดรอด ๗ คนขึ้นไปแล้ว จะมีทารกตายรอยละต่ำสุด คือมีรอยละ ๔๓.๗ ในขณะที่หัวหน้าครัวเรือนอาชีพเกษตรและรับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพมากกว่าครึ่งหนึ่งมีทารกตาย สำหรับเขตเมืองหัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๑ - ๓ คน และมีฐานะยากจน อาชีพเกษตรจะมีทารกตายรอยละสูงกว่าอาชีพอื่น แต่จะมีทารกตายรอยละต่ำสุดเมื่อมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๔ - ๖ คน และ ๗ คนขึ้นไป และจากตาราง อาชีพเกษตรไม่สามารถศึกษาเปรียบเทียบกับอาชีพอื่นที่มีฐานะปานกลาง คอนข้างดี และฐานะดี เพราะมีข้อมูลน้อย หัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๔ - ๖ คน อาชีพรับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ จะมีทารกตายรอยละต่ำสุดของกลุ่มที่มีฐานะปานกลาง และมากที่สุดถ้ามีฐานะคอนข้างดี แต่จะเปลี่ยนไปเมื่อมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๗ คนขึ้นไป คือครึ่งหนึ่งของหัวหน้าครัวเรือนอาชีพนี้และมีฐานะปานกลาง มีทารกตาย ๑ คน ซึ่งสูงกว่าอาชีพอื่นมาก

สรุป เขตชนบททุกอาชีพที่มีฐานะปานกลาง และมีบุตรเกิดรอกน้อย จะมีทารกตาย ร้อยละไม่ต่างกันมาก แต่ถ้ามียุตรเกิดรอกมากถึง ๘ คนขึ้นไป อาชีพเกษตรมีทารกตาย ร้อยละมากที่สุด เขตเมือง หัวหน้าครัวเรือนอาชีพค้าขายโดยทั่วไปเมื่อเปรียบเทียบกับ อาชีพอื่นที่มีฐานะปานกลาง คอนข้างดี และฐานะดีแล้ว จะมีทารกตายร้อยละต่ำกว่า

การศึกษาของมารดา อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อชีวิตทารก เพราะการที่ มารดาไม่ได้รับการศึกษาหรือมีการศึกษาต่ำ การเลี้ยงดูทารกและให้การรักษาเมื่อเจ็บไข้ อาจไม่ดีพอ กล่าวคือ อาจจะทำไปด้วยประสบการณ์และความเชื่อต่าง ๆ ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากคนรุ่นเก่า ซึ่งมีกฎเกณฑ์หรือความเชื่อเก่า ๆ ที่น่าจะเลิกปฏิบัติได้แล้ว เช่น จากรายงานเบื้องต้นในการสำรวจสุขภาพและอาหารใน ๑๐ หมู่บ้าน ของจังหวัดอุบลราชธานี ในปี ๒๕๐๕ พบว่า ชาวบ้านยังเชื่อในเรื่องการกินผิด ๆ อยู่ เช่น กินอาหารดิบ ห้ามเด็ก กินไข่ หรือห้ามหญิงมีครรภ์กินเนื้อสัตว์บางอย่าง เป็นต้น^{๘๖} หรือเมื่อบุตรเจ็บป่วย การ รักษาตามทัศนคติแบบเก่าหรือตามความเคยชิน อาจทำให้สุขภาพของบุตรทรุดลงกว่าเดิม หรือเป็นโรคเรื้อรังเป็นผลให้ทารกเสียชีวิตในที่สุด ดังผลจากการศึกษาของ Siegal ใน ประเทศบราซิล พบว่า คนในชุมชนบราซิลไม่นิยมไปรับการรักษาจากแพทย์แผนปัจจุบัน ยัง นิยมใช้การรักษาโดยยากลางบ้าน ถึงแม้ว่าคนในชุมชนนั้นจะอาศัยอยู่ใกล้เมืองใหญ่ เช่น Sao Paulo^{๘๗} และ C. B. Cunningham ได้ศึกษาในบางท้องที่มีศูนย์บริการทาง อนามัยของประเทศไทย พบว่า คนไทยมีความรู้สึกไม่เชื่อถือในเรื่องการรักษาโรคโดยแพทย์ แผนปัจจุบัน และไม่เห็นประโยชน์ที่ได้รับจากบริการของสถานอนามัย แต่จะไปพึ่งพาหมอ

^{๘๖} มะลิ ไทยเหนือ, ปัญหาอนามัยชนบทไทย. (จุลสารวิจัยสังคมศาสตร์, สัปดาห์ที่ ๑๐ วันจันทร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๐๖), หน้า ๑๑๕.

^{๘๗} H. I. Mckenize, S. I. Alleyne and K. L. Standard, "Report Illness and Its Treatment in a Jamaica Community." Social and Economic Studies. Vol. 16, No. 3, September, 1967. p. 276.

กลางบ้าน คนชายชา พระ หมอผี และหมอต้าแย เป็นต้น จากกล่าวได้ว่าความรู้ หรือการศึกษาของมารดามีความสำคัญต่อสุขภาพและชีวิตทารกตั้งแต่ทารกยังอยู่ในครรภ์มารดา จนถึงวัยเยาว์ ในปี ๑๙๔๐ ประเทศบราซิล ปอร์ตุเกส สเปน และสวีเดน มีอัตราการตายของทารกตอนพื้นเท่ากับ ๑๗๙.๗, ๑๒๒.๑, ๑๑๓.๗ และ ๕๔.๗ ตามลำดับ ปรากฏว่าประเทศเหล่านี้มีสตรีในวัยเจริญพันธุ์ที่ไม่ได้รับการศึกษาร้อยละ ๒๒.๑, ๕๕.๘, ๒๔.๕ และ ๐.๑ ตามลำดับ

จากการศึกษาการตายของทารกของข้อมูลโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวว่า ดังตารางที่ ๔ พบว่า ทั้งสองเขตจากรวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด มารดาที่มีการศึกษา ป. ๔ ขึ้นไป มีทารกตายน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๔๒.๗, ๔๑.๘ และ ๒๘.๑ ของมารดาเขตชนบท และร้อยละ ๒๓.๗, ๒๔.๕ และ ๑๔.๘ ของมารดาเขตเมือง ซึ่งไม่ได้รับการศึกษา มีการศึกษาค่ากว่า ป. ๔ ขึ้นไป เป็นผู้ที่มีการตายตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเขตปรากฏว่า มารดาในเขตชนบททุกระดับการศึกษามีทารกตายน้อยกว่ามารดาในเขตเมือง นอกจากนี้มารดาที่มีการศึกษา ป. ๔ ขึ้นไปของเขตชนบท ยังมีทารกตายน้อยกว่ามารดาที่ไม่ได้รับการศึกษาของเขตเมือง ไมว่าจะมีจำนวนบุตรเกิดรอดน้อยหรือมาก ถ้าจะคิดตามรายงานของ "มะลิ ไทยเหนือ และ C. B. Cummingham" จะกล่าวได้ใหม่ว่า ความเชื่อและความรู้สึกดังกล่าวของมารดาในเขตเมืองมีน้อยกว่า เพราะการอยู่อาศัยในเขตเมือง มีโอกาสรับรู้ความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์มากกว่า เป็นผลคือชีวิตทารกของมารดาที่ไม่ได้รับการศึกษา และจากรายในแต่ละจำนวนบุตรเกิดรอด มารดาที่มีการศึกษาค่ากว่า ป. ๔ ของทั้งสองเขต มีทารกตายน้อยกว่ามารดา

^{๔๕}"Some Social Aspect of Rural Medicine in North - Central Thailand: A Preliminary Data Paper" (unpub. Mimeo. doc., 1965) in John Bryant, Health and The Developing World. (New York: Cornell University Press, 1969), p. 79.

^{๔๖}United Nations. Foetal, Infant and Early Childhood Mortality. Vol. II, Series, A. No. 13. (New York: United Nations, 1954), p. 22.

ที่ไม่ได้รับการศึกษาเล็กน้อย เขาใจว่าแบบแผนการใช้ชีวิตของมารดาทั้งสองกลุ่มนี้คงจะไม่ต่างกัน เพราะแม้จะมีการศึกษาก็กวาดไควว่าเป็นการศึกษาระดับต่ำมาก ออกจากโรงเรียนไม่นานก็คงเหมือนกับคนที่ไม่ได้มาโรงเรียนมาเลย

กล่าวโดยสรุป ทั้งสองเขตมารดาที่มีการศึกษามากกว่า ป. ๔ และมารดาที่ไม่ได้รับการศึกษา มีทารกตายร้อยละใกล้เคียงกัน แต่เป็นร้อยละที่สูงกว่ามารดาที่มีการศึกษา ป. ๔ ขึ้นไป ดังนั้น การศึกษาของมารดาอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตายของทารก เช่นเดียวกับที่พบในการศึกษาวิจัยของประเทศอื่น ทว่า ถ้าพิจารณามารดาในเขตเมืองที่มีจำนวนบุตรเกิดรอดต่ำกว่า ๘ คน มารดาที่มีการศึกษา ป. ๔ ขึ้นไป จะมีทารกตายเป็นอัตราส่วนร้อยละแตกต่างจากมารดาที่ไม่ได้รับการศึกษามาก และเมื่อมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๘ คน ขึ้นไปแล้ว มารดาที่มีการศึกษา ป. ๔ ขึ้นไปมีทารกตายร้อยละ ๔๔.๓ สูงกว่ามารดาที่มีการศึกษามากกว่า ป. ๔ และมารดาที่ไม่ได้รับการศึกษาซึ่งมีร้อยละ ๔๕.๒ และ ๔๒.๒ ตามลำดับ Lessof สรุปผลการศึกษากการตายของทารกในนิวซีแลนด์และประเทศอังกฤษในเขตเมือง ปัจจัยการศึกษายังไม่สามารถสรุปได้ว่ามีผลต่อการตายของทารก โดยให้คำชี้แจงเพิ่มเติมว่าความหนาแน่นของประชากรจะมีอิทธิพลต่อระดับการตายของทารกมากกว่า^{๕๐}

การศึกษาเรื่องการตายของทารกสำหรับประเทศอื่น มีการพิจารณาเกี่ยวกับเชื้อชาติ ซึ่งจากข้อมูลที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ ก็สามารถแบ่งตัวอย่างทั้งหมดของหัวหน้าครัวเรือนตามเชื้อชาติได้ ๔ กลุ่ม คือ เชื้อชาติไทย, จีน, ไทย-จีน และเชื้อชาติอื่น ๆ เมื่อศึกษารวมกับฐานะทางเศรษฐกิจ (ตารางที่ ๕) ปรากฏว่า เขตชนบทส่วนใหญ่ของหัวหน้าครัวเรือนเป็นบุคคลเชื้อชาติไทยและมีทั้งฐานะยากจนและปานกลาง ในขณะที่ส่วนน้อยซึ่งไม่ใช่เชื้อชาติไทยมีฐานะปานกลาง จึงกล่าวได้แต่เพียงว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดรอด ๔-๖ คน และมีฐานะปานกลาง เชื้อชาติจีนมีทารกตายร้อยละสูงกว่าเชื้อชาติไทย แต่จะมีร้อยละสูงใกล้เคียงกันมากเมื่อมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๘ คนขึ้นไป สำหรับเขตเมือง ถ้ามีจำนวนบุตร

^{๕๐}

E. Lessof. "Mortality in New Zealand and English and Wales."

เกิดโรคมากกว่า ๓ คนขึ้นไป หัวหน้าครัวเรือนเชื้อชาติไทยมีทารกตายร้อยละมากกว่าเชื้อชาติไทย-จีน, จีน และเชื้อชาติอื่น ๆ ตามลำดับ ความแตกต่างด้านเชื้อชาติกับการมีทารกตายที่น่าสังเกตคือ ระหว่างเชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน ซึ่งจะเห็นชัดมากในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนที่มีจำนวนบุตรเกิดโรค ๗ คนขึ้นไป และมีฐานะทางเศรษฐกิจระดับเดียวกัน เชื้อชาติไทยมีทารกตายร้อยละสูงกว่าเชื้อชาติจีนมาก หรือร้อยละ ๔๘.๕, ๖๒.๓, ๓๘.๘ และ ๔๐.๖ ของหัวหน้าครัวเรือนเชื้อชาติไทยที่มีฐานะยากจน ปานกลาง ค่อนข้างดี และฐานะดี มีทารกตายตามลำดับ แต่หาเชื้อชาติจีน ฐานะยากจน ปานกลาง ค่อนข้างดี และฐานะดี มีทารกตายร้อยละ ๒๕.๘, ๕๐.๐, ๑๗.๒ และ ๓๓.๓ ตามลำดับ ทำให้คิดว่าจะมีเหตุบางประการที่ทำให้ได้ผลการศึกษาเช่นนี้ และจากการสังเกตสภาพความเป็นอยู่ทั่วไปของครอบครัวจีน ก็คาดว่าลักษณะการบริโภคอาหารของครอบครัวจีน อาจจะเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลคือชีวิตทารกเชื้อชาติจีน กล่าวคือ ครอบครัวจีนไม่นิยมบริโภคอาหารคาวและประเภทของอาหารที่บริโภคก็มีโปรตีนมากพอสมควร สุขภาพอนามัยของทารกเชื้อชาติจีนคงจะแข็งแรงมากกว่าทารกเชื้อชาติไทย

ข. ความใกล้เคียงของที่อยู่อาศัยจากชุมชนตลาด เป็นการศึกษาเฉพาะเขตชนบท จากตารางที่ผ่านมา หัวหน้าครัวเรือนเขตชนบทมีทารกตายร้อยละสูงกว่าเขตเมืองทุกระดับ ฐานะทางเศรษฐกิจและทุกระดับการศึกษาของมารดา เมื่อข้อมูลของเขตชนบทสามารถศึกษาเกี่ยวกับการตั้งบ้านเรือนว่าทางไกลจากเขตชุมชนเพียงใด จึงคาดว่าลักษณะความใกล้เคียงของที่อยู่อาศัยจากเขตชุมชนตลาดอาจมีความเกี่ยวข้องกับการตายของทารกบ้าง เพราะว่าถ้าตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตชุมชนตลาด จะมีโอกาสใช้บริการของสถานอนามัยหรือคลินิกมากกว่าผู้ที่ตั้งบ้านเรือนห่างจากเขตชุมชน ในการศึกษาได้แบ่งเขตที่อยู่อาศัยเป็น ๔ เขตคือ เขตชุมชนตลาด เขตไกลชุมชนตลาด เขตไกลจากชุมชนตลาด และเขตไกลมาก โดยพิจารณาพร้อมกับฐานะทางเศรษฐกิจ (ตารางที่ ๖) ปรากฏว่า หัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตไกลมาก ความแตกต่างของการมีทารกตายในแต่ละเขตพบมากเมื่อมีบุตรเกิดโรค ๗ คนขึ้นไป คือ หัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะปานกลางและอาศัยอยู่ใน

เขตชุมชนตลาด มีทารกตายร้อยละค่าที่สุด หรือเท่ากับร้อยละ ๔๖.๕ ต่ำกว่าเขตไกลมาก เขตไกล และเขตไกลชุมชนตลาด ที่มีทารกตายร้อยละ ๕๕,๕, ๕๗.๐ และ ๖๒.๓ ตามลำดับ และหัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจนซึ่งอยู่ในเขตไกลมาก มีทารกตาย ๑ คน สูงถึงร้อยละ ๕๗.๖

กล่าวโดยสรุป การศึกษาลักษณะความใกล้เคียงของที่อยู่อาศัยจากเขตชุมชนตลาด และฐานะทางเศรษฐกิจ อาจจะเป็นเพราะข้อมูลทั้งหมดมีหัวหน้าครัวเรือนฐานะยากจนและที่อยู่อาศัยในเขตชุมชนตลาดทั้งฐานะยากจนและปานกลางน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเขตอื่น ๆ จึงทราบแต่เพียงว่าหัวหน้าครัวเรือนที่อยู่ในเขตชุมชนตลาดและมีจำนวนบุตรเกิดรอด ๗ คนขึ้นไป มีทารกตายเป็นอัตราส่วนร้อยละต่ำกว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตอื่นมาก หรือโดยเฉลี่ยแล้วหัวหน้าครัวเรือนที่อยู่ในเขตชุมชนตลาด มีทารกตายน้อยกว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตอื่น

ตารางที่ ๑ อัตราส่วนรอยของหัวหน้าครัวเรือนที่มทารถกาย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจและจำนวนบุตรเกิดรอด

ฐานะทางเศรษฐกิจ และ จำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารถกาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตชนบท</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
ยากจน	๘๒.๗	๗.๓	-	-	๑๐๐.๐(๘๑)
ปานกลาง	๘๕.๘	๑๒.๘	๑.๘	๐.๓	๑๐๐.๐(๑๐๑)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๖.๖	๑๑.๘	๑.๓	๐.๓	๑๐๐.๐(๑๐๒)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
ยากจน	๕๘.๒	๒๕.๕	๑๘.๕	๑.๘	๑๐๐.๐(๕๕)
ปานกลาง	๖๘.๕	๒๒.๑	๗.๒	๒.๓	๑๐๐.๐(๑๐๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๗.๑	๒๒.๕	๘.๒	๒.๒	๑๐๐.๐(๘๐๘)
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
ยากจน	๑๗.๕	๔๕.๐	๑๗.๕	๒๐.๐	๑๐๐.๐(๔๐)
ปานกลาง	๔๓.๐	๒๖.๘	๑๗.๖	๑๓.๑	๑๐๐.๐(๑๐๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๔๐.๖	๒๘.๑	๑๗.๖	๑๓.๗	๑๐๐.๐(๘๓๘)
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ยากจน	๕๖.๖	๒๕.๘	๑๑.๐	๖.๖	๑๐๐.๐(๑๐๖)
ปานกลาง	๖๘.๘	๒๐.๗	๘.๓	๕.๖	๑๐๐.๐(๑๐๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๓.๕	๒๑.๒	๘.๕	๕.๘	๑๐๐.๐(๑๒๑๘)

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ และ จำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตเมือง</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
ยากจน	๘๑.๓	๗.๓	๑.๘	-	๑๐๐.๐(๒๘๖)
ปานกลาง	๘๗.๘	๒.๖	-	-	๑๐๐.๐(๑๕๕)
ค่อนข้างดี	๘๓.๘	๕.๘	๐.๗	-	๑๐๐.๐(๑๘๗)
ดี	๘๕.๗	๓.๗	๐.๖	-	๑๐๐.๐(๑๖๘)
รวม	๘๘.๐	๕.๒	๐.๘	-	๑๐๐.๐(๗๕๒)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
ยากจน	๘๑.๑	๑๓.๘	๓.๘	๑.๗	๑๐๐.๐(๒๓๓)
ปานกลาง	๘๖.๘	๑๐.๘	๒.๗	-	๑๐๐.๐(๑๑๐)
ค่อนข้างดี	๘๘.๖	๑๐.๕	๐.๘	-	๑๐๐.๐(๑๑๘)
ดี	๘๘.๐	๑๘.๗	๑.๓	-	๑๐๐.๐(๑๕๐)
รวม	๘๘.๒	๑๒.๘	๒.๓	๐.๖	๑๐๐.๐(๖๐๗)
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
ยากจน	๕๘.๕	๒๓.๑	๑๓.๓	๘.๑	๑๐๐.๐(๑๘๓)
ปานกลาง	๘๓.๖	๓๗.๒	๑๐.๖	๘.๕	๑๐๐.๐(๘๘)
ค่อนข้างดี	๗๑.๘	๑๖.๗	๘.๐	๒.๕	๑๐๐.๐(๗๘)
ดี	๖๘.๖	๒๖.๒	๘.๒	-	๑๐๐.๐(๖๘)
รวม	๕๗.๑	๒๕.๘	๑๑.๑	๖.๑	๑๐๐.๐(๓๘๐)

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ และ จำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด					
ยากจน	๓๙.๘	๑๓.๐	๔.๗	๒.๕	๑๐๐.๐(๖๖๒)
ปานกลาง	๘๐.๐	๑๔.๒	๓.๖	๒.๓	๑๐๐.๐(๓๕๙)
ค่อนข้างดี	๘๗.๐	๙.๗	๒.๗	๐.๖	๑๐๐.๐(๓๓๙)
ดี	๘๕.๗	๑๑.๙	๒.๔	-	๑๐๐.๐(๓๗๙)
รวม	๘๒.๕	๑๒.๘	๓.๖	๑.๕	๑๐๐.๐(๑๗๓๙)

ก หมายถึงต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๒ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่มีทหารกตายน จำแนกตามอาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทหารกตายน				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตชนบท</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
เกษตรกร	๘๖.๐	๑๒.๒	๑.๘	-	๑๐๐.๐(๒๓๘)
ค้ายาย	๘๑.๘	๑๘.๒	-	-	๑๐๐.๐(๑๑)
รับราชการ ทำงานในวิชาชีพ	๘๒.๖	๑๓.๘	-	-	๑๐๐.๐(๒๓)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๘๘.๘	๑๑.๑	-	-	๑๐๐.๐(๘)
รวม	๘๕.๓	๑๒.๘	๑.๕	-	๑๐๐.๐(๓๒๑)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
เกษตรกร	๖๘.๕	๑๙.๓	๘.๘	๓.๑	๑๐๐.๐(๒๙๕)
ค้ายาย	๖๕.๒	๒๖.๑	๘.๓	-	๑๐๐.๐(๒๓)
รับราชการ ทำงานในวิชาชีพ	๗๖.๓	๒๓.๓	-	-	๑๐๐.๐(๓๐)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๕๐.๐	๕๐.๐	-	-	๑๐๐.๐(๘)
รวม	๖๘.๕	๒๑.๑	๗.๘	๒.๕	๑๐๐.๐(๓๕๖)
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
เกษตรกร	๔๑.๘	๒๓.๘	๑๓.๑	๑๓.๖	๑๐๐.๐(๓๓๘)
ค้ายาย	๕๐.๐	๒๒.๒	๒๓.๘	-	๑๐๐.๐(๑๘)
รับราชการ ทำงานในวิชาชีพ	๔๕.๐	๒๐.๐	๑๕.๐	๒๐.๐	๑๐๐.๐(๒๐)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๓๓.๕	๓๓.๕	๑๒.๕	๑๒.๕	๑๐๐.๐(๘)
รวม	๔๒.๓	๒๓.๐	๑๓.๘	๑๓.๓	๑๐๐.๐(๓๘๕)

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตชนบท</u>					
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
เกษตรกร	๖๓.๘	๒๐.๓	๘.๘	๖.๐	๑๐๐.๐(๘๑๒)
ค้าขาย	๖๓.๕	๒๓.๑	๑๓.๖	-	๑๐๐.๐(๕๒)
รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ	๖๘.๘	๒๐.๕	๔.๑	๕.๕	๑๐๐.๐(๗๓)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๖๐.๐	๓๒.๐	๔.๐	๔.๐	๑๐๐.๐(๒๕)
รวม	๖๔.๒	๒๐.๗	๘.๔	๕.๗	๑๐๐.๐(๑๐๖๒)
<u>เขตเมือง</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
เกษตรกร	๘๖.๘	๑๓.๖	-	-	๑๐๐.๐(๒๒)
ค้าขาย	๘๔.๑	๕.๘	-	-	๑๐๐.๐(๑๗๐)
รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ	๘๓.๘	๕.๖	๐.๕	-	๑๐๐.๐(๓๖๐)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๘๓.๕	๕.๐	๑.๕	-	๑๐๐.๐(๓๒๓)
รวม	๘๓.๖	๕.๖	๐.๘	-	๑๐๐.๐(๘๗๕)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
เกษตรกร	๘๖.๗	-	๓.๓	-	๑๐๐.๐(๓๐)
ค้าขาย	๘๔.๘	๑๐.๘	๓.๗	๑.๐	๑๐๐.๐(๑๘๒)
รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ	๗๘.๖	๑๘.๗	๒.๒	๐.๕	๑๐๐.๐(๑๘๒)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๘๔.๘	๑๒.๒	๒.๒	๐.๘	๑๐๐.๐(๒๓๐)
รวม	๘๓.๖	๑๒.๘	๒.๗	๐.๘	๑๐๐.๐(๖๓๕)

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
เกษตรกร	๖๐.๐	๒๕.๗	๘.๖	๕.๗	๑๐๐.๐(๓๕)
ค้าขาย	๖๒.๓	๒๖.๒	๘.๒	๓.๓	๑๐๐.๐(๑๒๒)
รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ	๔๕.๐	๓๒.๖	๑๒.๓	๑๐.๑	๑๐๐.๐(๘๙)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๕๐.๘	๒๕.๐	๑๕.๖	๘.๖	๑๐๐.๐(๑๒๘)
รวม	๕๔.๐	๒๗.๓	๑๑.๘	๗.๐	๑๐๐.๐(๓๗๔)
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
เกษตรกร	๗๙.๓	๑๓.๘	๔.๖	๒.๓	๑๐๐.๐(๘๗)
ค้าขาย	๘๒.๕	๑๒.๘	๓.๕	๑.๒	๑๐๐.๐(๘๘๔)
รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ	๘๒.๖	๑๓.๑	๒.๗	๑.๖	๑๐๐.๐(๒๓๑)
กรรมกรและรับจ้างทั่วไป	๘๒.๕	๑๑.๒	๔.๔	๑.๙	๑๐๐.๐(๒๘๑)
รวม	๘๒.๔	๑๒.๔	๓.๖	๑.๖	๑๐๐.๐(๑๘๘๓)

ก หมายถึงต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๓ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่มีทารกตาย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพและจำนวนบุตรเกิดรอด

ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารก				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตชนบท</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
<u>เกษตรกร</u>					
ยากจน	๘๙.๗	๑๐.๓	-	-	๑๐๐.๐(๒๙)
ปานกลาง	๘๕.๖	๑๒.๓	๒.๑	-	๑๐๐.๐(๒๓๕)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๖.๐	๑๒.๑	๑.๙	-	๑๐๐.๐(๒๖๔)
<u>คหกร</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๘๑.๘	๑๘.๒	-	-	๑๐๐.๐(๑๑)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๑.๘	๑๘.๒	-	-	๑๐๐.๐(๑๑)
<u>รับราชการ หน่วยงานใช้วิชาชีพ</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๘๒.๖	๑๗.๔	-	-	๑๐๐.๐(๒๓)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๒.๖	๑๗.๔	-	-	๑๐๐.๐(๒๓)
<u>กรรมกรและรับจ้างทั่วไป</u>					
ยากจน	๓	-	-	-	๓(๑)
ปานกลาง	๘๗.๕	๑๒.๕	-	-	๑๐๐.๐(๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๘.๙	๑๒.๑	-	-	๑๐๐.๐(๙)

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๔ - ๖ คน</u>					
<u>เกษตกร</u>					
ยากจน	๕๖.๑	๒๔.๔	๑๗.๑	๒.๔	๑๐๐.๐(๔๑)
ปานกลาง	๗๐.๕	๑๙.๑	๗.๑	๓.๓	๑๐๐.๐(๒๔๑)
คณชางคี่/คี่	-	-	-	-	-
รวม	๖๘.๔	๑๙.๘	๘.๕	๓.๒	๑๐๐.๐(๒๘๒)
<u>คชชชช</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๖๓.๖	๒๗.๓	๙.๑	-	๑๐๐.๐(๒๒)
คณชางคี่/คี่	-	-	-	-	-
รวม	๖๓.๖	๒๗.๓	๙.๑	-	๑๐๐.๐(๒๒)
<u>รับรชกร ท้งนงนไชว้ชชช</u>					
ยากจน	๓	-	-	-	๓(๑)
ปานกลาง	๗๕.๘	๒๔.๑	-	-	๑๐๐.๐(๒๘)
คณชางคี่/คี่	-	-	-	-	-
รวม	๗๖.๗	๒๓.๓	-	-	๑๐๐.๐(๓๐)
<u>กรรมกรและรับจางท้งไป</u>					
ยากจน	๓	๓	-	-	๓(๒)
ปานกลาง	๕๐.๐	๕๐.๐	-	-	๑๐๐.๐(๖)
คณชางคี่/คี่	-	-	-	-	-
รวม	๕๐.๐	๕๐.๐	-	-	๑๐๐.๐(๘)

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
<u>เกษตกร</u>					
ยากจน	๒๔.๒	๔๔.๘	๑๐.๓	๒๐.๙	๑๐๐.๐(๒๙)
ปานกลาง	๔๔.๑	๒๕.๘	๑๖.๘	๑๓.๑	๑๐๐.๐(๒๙๙)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๔๒.๓	๒๙.๖	๑๖.๓	๑๓.๘	๑๐๐.๐(๓๒๖)
<u>คหชาวย</u>					
ยากจน	-	๓	๓	-	๓(๒)
ปานกลาง	๕๖.๓	๑๘.๙	๒๕.๐	-	๑๐๐.๐(๑๖)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๕๐.๐	๒๒.๒	๒๘.๘	-	๑๐๐.๐(๑๘)
<u>รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ</u>					
ยากจน	-	-	๓	-	๓(๑)
ปานกลาง	๔๙.๓	๒๑.๑	๑๐.๕	๒๑.๑	๑๐๐.๐(๑๙)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๔๕.๐	๒๐.๐	๑๕.๐	๒๐.๐	๑๐๐.๐(๒๐)
<u>กรรมกรและรับจ้างทั่วไป</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๓๙.๕	๓๙.๕	๑๒.๕	๑๒.๕	๑๐๐.๐(๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๓๙.๕	๓๙.๕	๑๒.๕	๑๒.๕	๑๐๐.๐(๘)

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
<u>รวมทุกอาชีพ</u>					
ยากจน	๕๕.๗	๒๖.๔	๑๑.๓	๖.๖	๑๐๐.๐(๑๐๖)
ปานกลาง	๖๕.๒	๒๐.๒	๘.๙	๕.๗	๑๐๐.๐(๙๑๕)
คณชางดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๔.๒	๒๐.๙	๙.๑	๕.๘	๑๐๐.๐(๑๐๒๑)
<u>เขตเมือง</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
<u>เกษกร</u>					
ยากจน	๘๑.๓	๑๘.๗	-	-	๑๐๐.๐(๑๖)
ปานกลาง	๐	-	-	-	๐(๔)
คณชางดี	๐	-	-	-	๐(๒)
ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๖.๔	๑๓.๖	-	-	๑๐๐.๐(๒๒)
<u>คชชชชช</u>					
ยากจน	๘๘.๕	๑๑.๕	-	-	๑๐๐.๐(๕๓)
ปานกลาง	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๓๐)
คณชางดี	๙๕.๙	๕.๑	-	-	๑๐๐.๐(๓๘)
ดี	๙๕.๙	๔.๑	-	-	๑๐๐.๐(๔๘)
รวม	๙๕.๑	๕.๙	-	-	๑๐๐.๐(๑๗๐)

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๑ - ๓ คน (ต่อ)</u>					
<u>รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ</u>					
ยากจน	๘๖.๗	๓.๓	-	-	๑๐๐.๐(๓๐)
ปานกลาง	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๓๔)
คองข้างดี	๘๒.๓	๗.๗	-	-	๑๐๐.๐(๕๒)
ดี	๘๔.๓	๔.๓	๑.๔	-	๑๐๐.๐(๗๐)
รวม	๘๕.๓	๔.๒	๐.๕	-	๑๐๐.๐(๑๔๑)
<u>กรรมกรและรับจ้างทั่วไป</u>					
ยากจน	๘๑.๘	๕.๘	๒.๔	-	๑๐๐.๐(๑๓๑)
ปานกลาง	๘๔.๗	๕.๓	-	-	๑๐๐.๐(๗๖)
คองข้างดี	๘๓.๕	๔.๓	๒.๒	-	๑๐๐.๐(๔๖)
ดี	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๓๐)
รวม	๘๓.๕	๕.๐	๑.๕	-	๑๐๐.๐(๓๒๓)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
<u>เกษตร</u>					
ยากจน	๘๕.๘	-	๔.๒	-	๑๐๐.๐(๒๔)
ปานกลาง	๐	-	-	-	๐(๑)
คองข้างดี	๐	-	-	-	๐(๓)
ดี	๐	-	-	-	๐(๒)
รวม	๘๖.๗	-	๓.๓	-	๑๐๐.๐(๓๐)

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>ผู้ชาย</u>					
ยากจน	๘๐.๐	๑๑.๑	๔.๔	๔.๔	๑๐๐.๐(๔๕)
ปานกลาง	๙๙.๕	๑๒.๘	๙.๙	-	๑๐๐.๐(๓๙)
ค่อนข้างดี	๙๑.๓	๘.๙	-	-	๑๐๐.๐(๔๖)
ดี	๘๙.๑	๙.๙	๓.๒	-	๑๐๐.๐(๖๒)
รวม	๘๔.๙	๑๐.๔	๓.๖	๑.๑	๑๐๐.๐(๑๙๒)
<u>รับราชการ ทำงานใช้วิชาชีพ</u>					
ยากจน	๘๔.๐	๑๖.๐	-	-	๑๐๐.๐(๒๕)
ปานกลาง	๙๓.๓	๖.๙	-	-	๑๐๐.๐(๑๕)
ค่อนข้างดี	๙๙.๓	๒๒.๙	-	-	๑๐๐.๐(๒๒)
ดี	๘๑.๔	๑๘.๖	-	-	๑๐๐.๐(๔๓)
รวม	๘๒.๙	๑๙.๑	-	-	๑๐๐.๐(๑๐๕)
<u>กรรมกรและรับจ้างทั่วไป</u>					
ยากจน	๘๑.๖	๑๓.๒	๓.๕	๑.๙	๑๐๐.๐(๑๑๔)
ปานกลาง	๘๘.๖	๑๑.๔	-	-	๑๐๐.๐(๔๔)
ค่อนข้างดี	๘๙.๙	๙.๙	๒.๖	-	๑๐๐.๐(๓๙)
ดี	๘๔.๘	๑๕.๒	-	-	๑๐๐.๐(๓๓)
รวม	๘๔.๘	๑๒.๒	๒.๒	๐.๘	๑๐๐.๐(๒๓๐)

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๗ คนขึ้นไป (ต่อ)</u>					
<u>กรรมกรและรับจ้างทั่วไป</u>					
ยากจน	๔๘.๓	๒๔.๖	๑๕.๘	๑๐.๑	๑๐๐.๐(๖๘)
ปานกลาง	๔๕.๕	๓๐.๓	๑๒.๑	๑๒.๑	๑๐๐.๐(๓๓)
ค่อนข้างดี	๖๔.๓	๒๑.๔	๑๔.๓	-	๑๐๐.๐(๑๔)
ดี	๕๘.๓	๑๖.๗	๒๕.๐	-	๑๐๐.๐(๑๒)
รวม	๕๐.๘	๒๕.๐	๑๕.๖	๘.๖	๑๐๐.๐(๑๒๘)
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
<u>รวมทุกอาชีพ</u>					
ยากจน	๘๐.๕	๑๒.๓	๔.๕	๒.๗	๑๐๐.๐(๖๐๐)
ปานกลาง	๘๐.๒	๑๓.๗	๔.๐	๒.๑	๑๐๐.๐(๓๒๘)
ค่อนข้างดี	๘๗.๓	๘.๘	๒.๕	๐.๓	๑๐๐.๐(๓๑๕)
ดี	๘๖.๐	๑๑.๔	๒.๖	-	๑๐๐.๐(๓๕๐)
รวม	๘๓.๐	๑๑.๘	๓.๖	๑.๕	๑๐๐.๐(๑๕๘๓)

ก. หมายถึงต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของมารดาที่มีทารกตาย จำแนกตามระดับการศึกษา
ของมารดาและจำนวนบุตรเกิดรอด

ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตชนบท</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๘๕.๙	๑๒.๑	๑.๐	๑.๐	๑๐๐.๐(๙๙)
ต่ำกว่า ป. ๔	๘๓.๙	๑๒.๕	๓.๖	-	๑๐๐.๐(๕๖)
ป. ๔ ขึ้นไป	๘๗.๔	๑๑.๓	๑.๓	-	๑๐๐.๐(๓๐๒)
รวม	๘๖.๗	๑๑.๖	๑.๕	๐.๒	๑๐๐.๐(๔๕๗)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๖๕.๖	๑๙.๒	๑๓.๒	๒.๐	๑๐๐.๐(๑๕๑)
ต่ำกว่า ป. ๔	๖๔.๑	๒๑.๘	๑๐.๓	๓.๘	๑๐๐.๐(๗๘)
ป. ๔ ขึ้นไป	๖๙.๐	๒๔.๖	๔.๔	๒.๐	๑๐๐.๐(๒๐๓)
รวม	๖๖.๙	๒๒.๒	๘.๖	๒.๓	๑๐๐.๐(๔๓๒)
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๓๘.๕	๒๖.๑	๑๙.๗	๑๕.๖	๑๐๐.๐(๒๑๘)
ต่ำกว่า ป. ๔	๓๔.๖	๓๔.๖	๒๑.๐	๙.๙	๑๐๐.๐(๘๑)
ป. ๔ ขึ้นไป	๔๗.๐	๒๖.๘	๑๔.๖	๑๑.๖	๑๐๐.๐(๑๖๔)
รวม	๔๐.๘	๒๗.๙	๑๘.๑	๑๓.๒	๑๐๐.๐(๔๖๓)
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๕๗.๓	๒๐.๙	๑๓.๗	๘.๑	๑๐๐.๐(๔๖๘)
ต่ำกว่า ป. ๔	๕๘.๑	๒๔.๒	๑๒.๖	๕.๑	๑๐๐.๐(๒๑๕)
ป. ๔ ขึ้นไป	๗๑.๙	๑๙.๑	๕.๕	๓.๕	๑๐๐.๐(๖๖๙)
รวม	๖๔.๖	๒๐.๖	๙.๕	๕.๓	๑๐๐.๐(๑๓๕๒)

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตเมือง</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๘๒.๘	๖.๕	๐.๗	-	๑๐๐.๐(๑๓๘)
ต่ำกว่า ป. ๔	๘๗.๗	๗.๐	๕.๓	-	๑๐๐.๐(๕๗)
ป. ๔ ขึ้นไป	๘๔.๔	๕.๒	๐.๔	-	๑๐๐.๐(๗๐๗)
รวม	๘๓.๗	๕.๕	๐.๘	-	๑๐๐.๐(๘๐๒)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๘๓.๖	๑๑.๘	๓.๑	๑.๕	๑๐๐.๐(๑๘๕)
ต่ำกว่า ป. ๔	๗๘.๓	๑๖.๗	๓.๓	๑.๗	๑๐๐.๐(๖๐)
ป. ๔ ขึ้นไป	๘๓.๕	๑๔.๐	๒.๒	๐.๓	๑๐๐.๐(๔๑๓)
รวม	๘๓.๑	๑๓.๖	๒.๕	๐.๘	๑๐๐.๐(๖๖๘)
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๕๗.๖	๒๔.๒	๑๐.๖	๗.๖	๑๐๐.๐(๑๘๘)
ต่ำกว่า ป. ๔	๕๔.๘	๒๓.๘	๑๑.๘	๘.๕	๑๐๐.๐(๔๒)
ป. ๔ ขึ้นไป	๕๑.๗	๓๑.๔	๑๑.๐	๕.๘	๑๐๐.๐(๑๗๒)
รวม	๕๔.๘	๒๗.๒	๑๐.๘	๗.๐	๑๐๐.๐(๔๑๒)
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
ไม่ได้รับการศึกษา	๗๖.๓	๑๕.๐	๕.๓	๓.๔	๑๐๐.๐(๕๓๑)
ต่ำกว่า ป. ๔	๗๕.๕	๑๕.๑	๖.๓	๓.๑	๑๐๐.๐(๑๕๘)
ป. ๔ ขึ้นไป	๘๕.๒	๑๑.๕	๒.๔	๐.๘	๑๐๐.๐(๑๒๘๒)
รวม	๘๒.๐	๑๒.๘	๓.๕	๑.๗	๑๐๐.๐(๑๘๘๒)

ก หมายถึงต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่มีทหารกตายนำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวนบุตรเกิดรอด

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตรเกิดรอด	จำนวนทหารกตายนำแนก				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>เขตชนบท</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
<u>ไทย</u>					
ยากจน	๘๒.๕	๗.๕	-	-	๑๐๐.๐(๘๐)
ปานกลาง	๘๕.๘	๑๒.๘	๑.๕	๐.๓	๑๐๐.๐(๓๒๓)
คองข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๖.๕	๑๑.๘	๑.๕	๐.๓	๑๐๐.๐(๓๖๓)
<u>ไทย - จีน</u>					
ยากจน	๐	-	-	-	๐(๑)
ปานกลาง	-	๐	-	-	๐(๑)
คองข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๐	๐	-	-	๐(๒)
<u>จีน</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๐	-	-	-	๐(๒)
คองข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๐	-	-	-	๐(๒)
<u>อื่น ๆ</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๕)
คองข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๕)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตร เกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
	<u>๔ - ๖ คน</u>				
<u>ไทย</u>					
ยากจน	๕๘.๒	๒๕.๕	๑๘.๕	๑.๘	๑๐๐.๐(๕๕)
ปานกลาง	๖๘.๓	๒๒.๐	๗.๑	๒.๕	๑๐๐.๐(๓๒๒)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๖.๘	๒๒.๕	๘.๒	๒.๘	๑๐๐.๐(๓๗๗)
<u>ไทย - จีน</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๖)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๖)
<u>จีน</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๖๒.๕	๒๕.๐	๑๒.๕	-	๑๐๐.๐(๑๖)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๒.๕	๒๕.๐	๑๒.๕	-	๑๐๐.๐(๑๖)
<u>อื่น ๆ</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	ก	ก	-	-	ก(๔)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	ก	ก	-	-	ก(๔)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
<u>ไทย</u>					
ยากจน	๑๘.๔	๔๔.๗	๑๕.๘	๒๑.๑	๑๐๐.๐(๓๘)
ปานกลาง	๔๒.๔	๒๖.๔	๑๗.๗	๑๓.๑	๑๐๐.๐(๓๖๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๕๐.๑	๗๑.๑	๓๓.๕	๓๔.๑	๑๐๐.๐(๔๐๖)
<u>ไทย - จีน</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๖๖.๗	๒๒.๒	-	๑๐.๑	๑๐๐.๐(๙)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๖.๗	๒๒.๒	-	๑๐.๑	๑๐๐.๐(๙)
<u>จีน</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๔๓.๘	๒๕.๐	๑๘.๗	๑๒.๕	๑๐๐.๐(๑๖)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๔๓.๘	๒๕.๐	๑๘.๗	๑๒.๕	๑๐๐.๐(๑๖)
<u>อื่น ๆ</u>					
ยากจน	-	๓	๓	-	๓(๒)
ปานกลาง	๕๐.๐	๕๐.๐	๒๐.๐	-	๑๐๐.๐(๕)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๕๐.๐	๕๐.๐	๒๐.๐	-	๑๐๐.๐(๗)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตร เกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>รวมทุกจำนวนบุตร เกิดรอด</u>					
<u>รวมเชื้อชาติ</u>					
ยากจน	๕๖.๖	๒๕.๘	๑๑.๐	๖.๖	๑๐๐.๐(๑๓๖)
ปานกลาง	๖๔.๔	๒๐.๖	๙.๓	๕.๗	๑๐๐.๐(๑๐๗๗)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๓.๕	๒๑.๒	๙.๕	๕.๘	๑๐๐.๐(๑๒๑๓)
<u>เขตเมือง</u>					
<u>๑ - ๓ คน</u>					
<u>ไทย</u>					
ยากจน	๙๑.๗	๗.๐	๑.๓	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)
ปานกลาง	๙๖.๘	๓.๒	-	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)
ค่อนข้างดี	๙๒.๕	๖.๗	๐.๘	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)
ดี	๙๕.๔	๓.๙	๐.๗	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)
รวม	๙๓.๘	๕.๘	๐.๘	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)
<u>ไทย - จีน</u>					
ยากจน	๘๓.๔	๘.๓	๘.๓	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)
ปานกลาง	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)
ค่อนข้างดี	๑	-	-	-	๑(๑)
ดี	-	-	-	-	-
รวม	๙๐.๔	๘.๘	๘.๘	-	๑๐๐.๐(๑๐๐)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๑ - ๓ คน (ต่อ)</u>					
<u>จีน</u>					
ยากจน	๙๕.๐	๕.๐	-	-	๑๐๐.๐(๘๐)
ปานกลาง	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๒๓)
ค่อนข้างดี	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๑๖)
ดี	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๘)
รวม	๓๙๕.๐	๕.๐	-	-	๓๙๐.๐(๘๙)
<u>อื่น ๆ</u>					
ยากจน	๐	๐	-	-	๐(๒)
ปานกลาง	๐	-	-	-	๐(๑)
ค่อนข้างดี	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๕)
ดี	๐	-	-	-	๐(๓)
รวม	๑๐๐.๐	๐.๐	-	-	๑๐๐.๐(๑๑)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
<u>ไทย</u>					
ยากจน	๙๘.๕	๑๕.๙	๓.๙	๒.๑	๑๐๐.๐(๑๙๑)
ปานกลาง	๘๕.๓	๑๓.๒	๑.๕	-	๑๐๐.๐(๖๘)
ค่อนข้างดี	๘๘.๖	๑๐.๑	๑.๓	-	๑๐๐.๐(๙๕)
ดี	๘๕.๒	๑๕.๘	-	-	๑๐๐.๐(๙๕)
รวม	๓๕๗.๖	๓๔.๙	๖.๗	๒.๑	๓๙๗.๓(๔๓๓)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๔ - ๖ คน (ต่อ)</u>					
<u>ไทย - จีน</u>					
ยากจน	๘๓.๓	๑๖.๗	-	-	๑๐๐.๐(๖)
ปานกลาง	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๖)
ค่อนข้างดี	๓	๓	-	-	๓(๔)
ดี	๘๓.๓	๑๖.๗	-	-	๑๐๐.๐(๖)
รวม	๘๖.๔	๑๓.๖	-	-	๑๐๐.๐(๒๒)
<u>จีน</u>					
ยากจน	๕๓.๔	๓.๓	๓.๓	-	๑๐๐.๐(๓๐)
ปานกลาง	๘๕.๓	๘.๘	๕.๙	-	๑๐๐.๐(๓๔)
ค่อนข้างดี	๙๒.๙	๗.๑	-	-	๑๐๐.๐(๒๘)
ดี	๘๑.๘	๑๓.๖	๔.๖	-	๑๐๐.๐(๔๔)
รวม	๘๗.๕	๘.๘	๓.๗	-	๑๐๐.๐(๑๓๖)
<u>อื่น ๆ</u>					
ยากจน	๓	-	-	-	๓(๓)
ปานกลาง	๓	-	-	-	๓(๑)
ค่อนข้างดี	๓	๓	-	-	๓(๓)
ดี	๓	-	-	-	๓(๓)
รวม	๙๐.๐	๑๐.๐	-	-	๑๐๐.๐(๑๐)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
<u>ไทย</u>					
ยากจน	๕๐.๕	๒๔.๓	๑๓.๕	๑๑.๗	๑๐๐.๐(๑๑๑)
ปานกลาง	๓๗.๗	๓๕.๘	๑๕.๑	๑๑.๓	๑๐๐.๐(๕๓)
ค่อนข้างดี	๖๑.๑	๒๕.๐	๘.๓	๕.๖	๑๐๐.๐(๓๖)
ดี	๕๘.๔	๓๑.๓	๘.๓	-	๑๐๐.๐(๗๒)
รวม	๕๐.๔	๒๘.๐	๑๒.๕	๘.๑	๑๐๐.๐(๒๗๒)
<u>ไทย - จีน</u>					
ยากจน	๐	-	๐	-	๐(๒)
ปานกลาง	๐	๐	-	-	๐(๒)
ค่อนข้างดี	๖๐.๐	๒๐.๐	๒๐.๐	-	๑๐๐.๐(๕)
ดี	-	๐	-	-	๐(๑)
รวม	๕๐.๐	๓๐.๐	๒๐.๐	-	๑๐๐.๐(๑๐)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน	จำนวนทารกตาย				รวม
	บุตรเกิดรอด	๐ คน	๑ คน	๒ คน	

๗ คนขึ้นไป (ต่อ)

เงิน

ยากจน	๗๔.๑	๒๒.๒	๓.๗	-	๑๐๐.๐(๒๗)
ปานกลาง	๕๐.๐	๓๘.๘	๕.๖	๕.๖	๑๐๐.๐(๓๖)
ค่อนข้างดี	๘๒.๘	๘.๖	๘.๖	-	๑๐๐.๐(๓๕)
ดี	๖๖.๗	๒๒.๒	๑๑.๑	-	๑๐๐.๐(๒๗)
รวม	๖๘.๐	๒๓.๒	๗.๒	๑.๖	๑๐๐.๐(๑๒๕)
อื่น ๆ					
ยากจน	-	-	๓	-	๓(๒)
ปานกลาง	๓	-	-	-	๓(๑)
ค่อนข้างดี	๓	-	-	-	๓(๑)
ดี	๓	-	-	-	๓(๔)
รวม	๗๕.๐	-	๒๕.๐	-	๑๐๐.๐(๘)

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ เชื้อชาติและจำนวน บุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
<u>รวมเชื้อชาติ</u>					
ยากจน	๗๙.๗	๑๓.๐	๔.๗	๒.๖	๑๐๐.๐(๖๕๕)
ปานกลาง	๘๐.๑	๑๔.๐	๓.๖	๒.๓	๑๐๐.๐(๓๖๕)
ค่อนข้างดี	๘๖.๙	๙.๘	๒.๗	๐.๖	๑๐๐.๐(๓๖๖)
ดี	๘๕.๖	๑๒.๐	๒.๘	-	๑๐๐.๐(๓๗๖)
รวม	๘๒.๕	๑๒.๘	๓.๖	๑.๕	๑๐๐.๐(๑๗๒๓)

ก หมายถึงต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๖ อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่มีทารกตาย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ ความใกล้ชิดไกลของที่อยู่อาศัยจากเขตชุมชนตลาดและบุตรเกิดรอด (เฉพาะเขตชนบท)

ฐานะทางเศรษฐกิจ ความใกล้ชิดไกลของที่อยู่อาศัย และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>๑ - ๓ คน</u>					
<u>ไกลมาก</u>					
ยากจน	๘๕.๘	๔.๒	-	-	๑๐๐.๐(๒๔)
ปานกลาง	๘๔.๘	๑๑.๖	๒.๓	๑.๒	๑๐๐.๐(๘๖)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๗.๓	๑๐.๐	๑.๘	๐.๘	๑๐๐.๐(๑๑๐)
<u>ไกล</u>					
ยากจน	๑๐๐.๐	-	-	-	๑๐๐.๐(๖)
ปานกลาง	๘๗.๗	๑๒.๘	๒.๔	-	๑๐๐.๐(๑๒๔)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๕.๔	๑๒.๓	๒.๓	-	๑๐๐.๐(๑๓๐)
<u>ใกล้</u>					
ยากจน	๗๗.๘	๒๒.๒	-	-	๑๐๐.๐(๘)
ปานกลาง	๘๗.๖	๑๒.๔	-	-	๑๐๐.๐(๘๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๖.๗	๑๓.๓	-	-	๑๐๐.๐(๘๘)

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ ความถี่ของที่อยู่อาศัย และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>ในเขตชุมชนตลาด</u>					
ยากจน	๓	-	-	-	๓(๒)
ปานกลาง	๘๗.๕	๑๒.๕	-	-	๑๐๐.๐(๓๒)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๘.๒	๑๑.๘	-	-	๑๐๐.๐(๓๔)
<u>๔ - ๖ คน</u>					
<u>ไกลมาก</u>					
ยากจน	๕๗.๖	๒๗.๓	๑๒.๑	๓.๐	๑๐๐.๐(๓๓)
ปานกลาง	๗๑.๓	๑๘.๘	๘.๙	๑.๐	๑๐๐.๐(๑๐๑)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๗.๙	๒๐.๙	๙.๗	๑.๕	๑๐๐.๐(๑๓๔)
<u>ไกล</u>					
ยากจน	๕๗.๒	๒๑.๘	๒๑.๘	-	๑๐๐.๐(๑๔)
ปานกลาง	๖๗.๖	๒๒.๒	๖.๕	๓.๗	๑๐๐.๐(๑๐๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๖.๘	๒๒.๑	๘.๒	๓.๓	๑๐๐.๐(๑๒๒)
<u>ไกล</u>					
ยากจน	๖๒.๕	๒๕.๐	๑๒.๕	-	๑๐๐.๐(๘)
ปานกลาง	๖๗.๖	๒๒.๕	๖.๙	๓.๐	๑๐๐.๐(๑๐๒)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๗.๓	๒๒.๗	๗.๓	๒.๗	๑๐๐.๐(๑๑๐)

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ ความใกล้เคียงของที่อยู่อาศัย และจำนวนบุตร เกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>ในเขตชุมชนตลาด</u>					
ยากจน	-	-	-	-	-
ปานกลาง	๖๕.๘	๒๘.๘	๕.๓	-	๑๐๐.๐(๓๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๖๕.๘	๒๘.๘	๕.๓	-	๑๐๐.๐(๓๘)
<u>๗ คนขึ้นไป</u>					
<u>ไกลมาก</u>					
ยากจน	๑๔.๓	๔๗.๖	๑๔.๓	๒๓.๘	๑๐๐.๐(๒๑)
ปานกลาง	๔๔.๕	๒๘.๖	๑๘.๕	๘.๔	๑๐๐.๐(๑๑๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๕๘.๘	๗๖.๒	๓๒.๘	๓๒.๒	๑๐๐.๐(๑๔๐)
<u>ไกล</u>					
ยากจน	๑๑.๑	๔๔.๕	๒๒.๒	๒๒.๒	๑๐๐.๐(๘)
ปานกลาง	๔๓.๐	๒๘.๖	๑๖.๗	๑๕.๘	๑๐๐.๐(๑๑๘)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๕๔.๑	๗๓.๑	๓๘.๙	๓๘.๐	๑๐๐.๐(๑๒๖)
<u>ไกล</u>					
ยากจน	๓๗.๕	๓๗.๕	๑๒.๕	๑๒.๕	๑๐๐.๐(๘)
ปานกลาง	๓๗.๗	๒๗.๗	๑๘.๘	๑๖.๘	๑๐๐.๐(๑๒๖)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๓๗.๗	๖๕.๒	๓๑.๓	๒๙.๓	๑๐๐.๐(๑๓๐)

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ฐานะทางเศรษฐกิจ ความใกล้เคียงของที่อยู่อาศัย และจำนวนบุตรเกิดรอด	จำนวนทารกตาย				รวม
	๐ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คนขึ้นไป	
<u>ในเขตชุมชนตลาด</u>					
ยากจน	-	๓	๓	-	๓(๒)
ปานกลาง	๕๓.๕	๒๓.๒	๑๔.๐	๘.๓	๑๐๐.๐(๘๓)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๕๓.๑	๒๖.๔	๑๕.๖	๘.๘	๑๐๐.๐(๘๕)
<u>รวมทุกจำนวนบุตรเกิดรอด</u>					
<u>รวมความใกล้เคียงของที่อยู่อาศัย</u>					
ยากจน	๕๖.๖	๒๕.๘	๑๑.๐	๖.๖	๑๐๐.๐(๑๓๖)
ปานกลาง	๒๘.๘	๒๐.๓	๘.๓	๕.๖	๑๐๐.๐(๑๐๗)
ค่อนข้างดี/ดี	-	-	-	-	-
รวม	๘๕.๕	๔๖.๑	๑๙.๓	๑๒.๒	๑๐๐.๐(๑๖๑)

๓ หมายถึงต่ำกว่า ๕ ราย